

"GERMANOR"

BUTLLETI D'INFORMACIO

BESALU I COMARCA

Besalú 20 octubre de 1.971

EXEMPLAR nº 7

NOTA PRIVADA

Si no pots ser un pi al cin de la carena,
Sigues un garric a la vall....pero sigues
el garric millor vora el torrent;
un arbust,si no pots ser un arbre.
Si no pots ser camí ral,sigues viarany
Si no pots ser el sol,sigues estrella
No és pel volum que reixiràs o no;
sigues el màxim alló que siguis.-

Douglas Mallock.-

LO QUE IMPORTA.....

Quan insistim en no donar importància a l'aspecte físic de les persones ho diem precisament perquè tots ens donem compte que és l'aspecte físic el de menys importància dels de l'home. No pot ser, per tant, una part que determini les nostres decisions. La bellesa passa, passa l'encant de la joventut o d'un cos ben fet. Queda l'home, sempre més amable per una pila de coses ben distintes de la bellesa.

Quan diem que el matrimoni és una vocació, volem dir que el que té menys valor és l'aspecte físic. No vol pas dir, que en un primer moment, no sigui el que més ens impressiona; però hem vist belleses fabuloses que ens han deixat decepcionats per la veu desagradable o pel caràcter insoporable; en canvi hem vist persones que s'han convertit en quelcom atractiu pel seu caràcter ferm, per la seva personalitat, per la constància, per la bondad.....

Tot ens porta al convenciment que el temps o els deures porten cada vegada més a l'home a ocupar-se dels aspectes fonamentals i durables i menys dels aspectes secundaris i passatgers. La lluita per la vida es fa amb el cap, amb la força de voluntat, amb sentiments lleials, i no amb els peus. En realitat la perfecció total no existeix.

Estem sempre allà mateix. El que de veritat té valor és tenir el cap i la ment ben clars per a donar la valoració corresponent a cada cosa i a eliminar aquest tipus de repugnàncies que tan de mal causen al pròxim que viu junt a nosaltres.-

BOLETS A LA MARE DE DEU DEL MONT

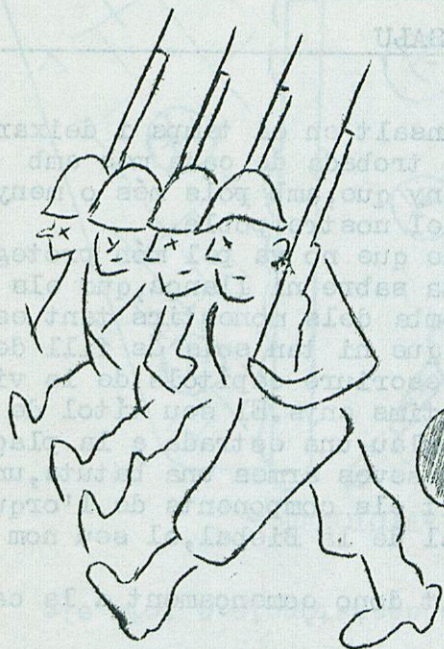
Estem en plena temporada de bolets. Tothom sab que la muntanya aixís anomenada n'és un viver conegut arreu i per aixó no és pas d'extranyar que en aquest temps la muntanya es vegi concorreguda per una gentada que no s'acaba, desitja sa d'omplir el cistell i presumir després davant dels veïns i coneguts per haver tingut la sort d'arribar a un lloc on no hi havia passat ningú.

Tots correm darrera dels bolets; uns per guanyar un bon jornal tot practicant una cosa que li agrada, d'altres procurant fer-ne una bona collita per a poder-se donar el gust de menjar-ne quant ja ningú hi pensa. I fins i tot n'hi ha que disfruten més acompanyant a qui no en sap per a poder presumir tots junts de saber-ne més que ningú.

Per aixó no és gens extraordinari veure corrues de gent que pugen resseguint els camins i procurant ja mentre pugen donar-se comte de si n'hi ha o no n'hi ha de bolets. I d'altres que s'han fet portar per cotxes dalt de la muntanya per ésser els primers a collir-ne i que desconeguent els camins no saben per on decantar-se, creguts de que per tot arreu en trobaran. Però tots sabem com s'equivoquen: els rovellons i pinatells no es troben aixís com aixís i és necessari endinsar-se ontremig de mates i no seguir cap classe de camí si s'en volen trobar.

Però deixem els boletaires. Desitjem que tots en trobin i que tornin satisfets a casa seva. I preguntem-nos: Quants n'hi ha de boletaires que s'han recordat de la Verge que presideix la muntanya? Quants n'hi ha que van a saludar-la i a demanar l'ajuda necessària per a qualsevol cosa de la vida? Desgraciadament molt pocs. La muntanya de la Mare de Déu del Mont és molt anomenada en aquest temps de bolets però després restarà sola i com desconeguda. Tornant a casa ningú pensarà amb la Verge que allà dalt de la serra continuarà guardant els paratges i els homes, dispensant els favors arreu.

Es necessari pensar en la Verge que presideix la muntanya i adreçar-nos a Ella per a demanar-li la seva ajuda. El mateix ara que en qualsevol moment de la història passada ens és necessària. I per a tenir-la cal demanar-la. Demanem-la-hi, doncs; acudim a Ella tant en aquest temps dels bolets com quan no h'hi hagi amb la plena confiança de que no ens abandonarà i ens ajudarà ens els nostres treballs i necessitats.-

ELS QUINTOS

LA FESTA MES SIMPATICA : LA DESPEDIDA DELS QUINTOS

- Escolta, tu vols comprar-me un número? Es de la festa dels quintos ¿Saps?

Posar-se la mà a la butxaca i adquirir un d'aquells números és quasi obligat. Un recorda quan ell ho va ser o bé pensa que demà ho seran els seus fills.

És acostada la diada més simpàtica que encara es celebren pels nostres pobles. Els joves que dintre poc aniran, no saben on, a fer la "mili" despedeixen d'aquesta manera alegre la seva època de juvenalle.

Aquest any te bon aspecta: L'ORQUESTA MARAVELLA, per primera vegada a Besalú

HISTORIA DE BESALU

(Un capítol entre parèntesis)

Aquesta vegada vull fer unsalt en el temps i deixar per a una altra ocasió la nostra trobada de cada mes amb els comptes i personatges d'antany que, amb pols més o menys ferm, anaren forjant l'història del nostre poble.

Vull parlar avui d'un home que no va pel món protegit per escut i armadura, que no porta sabre ni llança, que els seus restes no reposen en cap tomba dels monestirs tant esmentats en les darreres pàgines, que ni tan sols és fill de Besalú; pero que ha contribuït a escriure capítols de la vida besalunenca en els seus 25 últims anys. El seu títol de noblesa és el de Mestre, el seu palau una estrada a la plaça o l'escenari d'algun envelat, les seves armes una batuta, un fiscorn i un piano, el seu exèrcit els components de l'orquestra, la seva senyera La Principal de la Bisbal, el seu nom CONRAD SALO.

Amb aquesta mena d'introït dono començament a la carta oberta que l'hi adreço:

Besalú octubre de 1.971

Mestre, i si m'ho permeteu, amic Saló:

Em felicito mil vegades d'haver assistit al senzill pero sincer homenatge que va tributar el poble de Besalú a aquesta gran orquestra "La Principal de la Bisbal", que tant dignament dirigiu: L'Alcalde, el Senyor Pere Juanola, us va dir amb poques i sentides paraules que ja éreu un estament més dintre la localitat i va entregar-vos un petit obsequi que servís de recordatori d'aquets 25 anys ininterromputs d'actuació de la vostra orquestra a la nostra Fosta Major.

Jo us coneixia, Saló; és natural després de veure'ns tants d'anys, però us coneixia d'una manera superficial, una cara més dintre del conjunt. Mai havíem creuat més de quatre mots, els justos per demanar-vos que interpretéssiu una determinada sandana o aquella altra peça ballable. Fins i tot m'havia fet gràcia el vostre posat al tocar el fiscorn quan ens fèieu saltironejar allà a la plaça... però aquí s'acabava tot.

Més quan vàreu contestar a les paraules del nos-

FUTBOL

A F I C I O N A T S

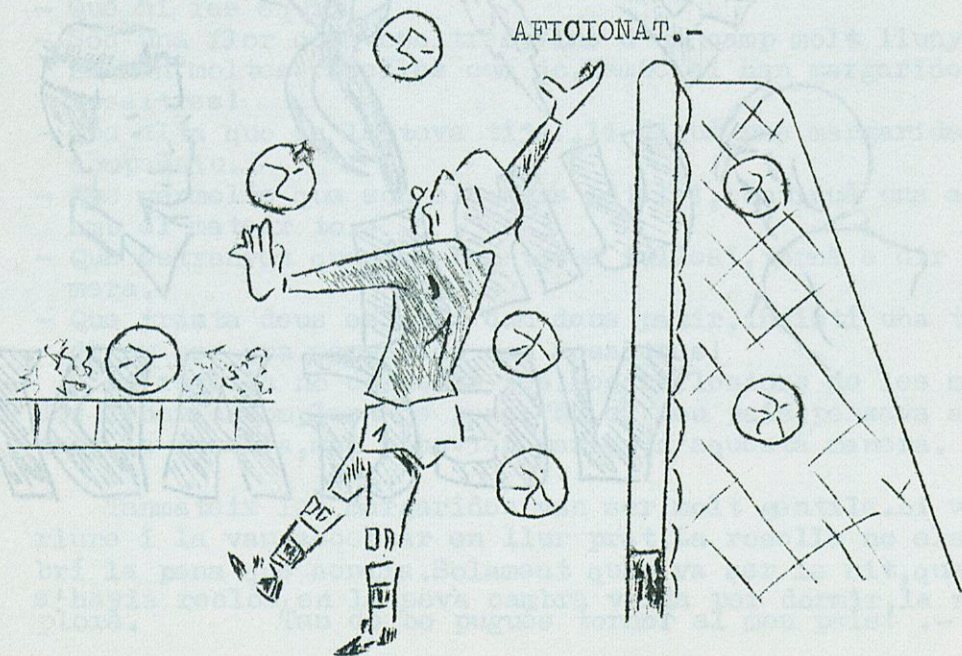
Restant un sol partit per acabar la ppimera volta del campionat el C.D.BESALU va devant;esperem que continui la tri omfal marxa del nostre equip per a aconseguir la Regional.

C.D.BESALU 7 C.F.SAN JAUME 0

Fèia molts de temps,per no dir mai,que no es podia conseguir un resultat tan abultat amb el sempre fort San Jaume.

Una segona part fabulosa dels nostres nois que varen fer un festival de fùtbol i conseguiren gols de gran bellesa.

Esperem de l'afició la seva assistència a tots els partits.-

PERA

UNA

VEGADA

RONDALLA DE LA ROSELLA QUE VA PASSAR MOLTA PENA

A una part de la muntanya, Déu havia sembrat moltes flors per alegrar el cor dels homes. Eren unes flors molt boniques rialleres, formoses com totes les coses que fa el Creador.

En aquest lloc Déu no havia sembrat més que una sola espècie de flors: les margarides. Elles es pensaven que eren les úniques del món. No coneixien tota la varietat que Déu porta en el cor.

Un jorn tanmateix, enmig del prat florit, el vent hi portà de part de Déu, una petita llavor desconeguda. Ningú se'n va adonar al començament. Però quan sortí de terra la tija, quan la gema es formà a la punta de la tija i les fulles es van desplegar, les margarides s'adonaren que havia arribat algú. No havia encara desplegat totes les fulles que ja les margarides començaren a preguntar-li:

- Qui ets tu?
- D'on vens?
- Què hi fas aquí?
- Sóc una flor com vosaltres. Vinc d'un camp molt llunyà on hi han moltes roselles com jo. També hi han margarides com vosaltres!
- Que alta que és la teva tija!, li digué una margarida en to compassiu.
- Que vermelle que són els teus pètals!, continuà una altra amb el mateix to.
- Que estranyes que són les teves fulles!, tornà a dir la primera.
- Que trista deus estar i com deus patir, insistí una tercera, de no ser una margarida com nosaltres!

La rosella no contestà res. Les reflexions de les margarides l'havien omplert de pena: "En el meu país, pensava amb tristesa la rosella, mai m'havien parlat d'aquesta manera.

Tanmateix les margarides van ser molt gentils. Li van somriure i la van acceptar en llur prat. La rosella no els descebrí la pena que sentia. Solament quan va ser la nit, quan tothom s'havia reclòs en la seva cambra verda per dormir, la rosella plorà. Tan de bo pugués tornar al meu país! .-

Aprofitant l'havor viscut, fa uns dies, la nostra Festa Major, amb les corresponents i ben executades audicions de sardanes, per les dues primeríssimes cobles Principal de La Bisbal i Selvatana, de les quals, se n'ha parlat molt i amb lloança, fins i tot l'emisora de Radio Figueres les repetí íntegres; vaig á dedicar a tots els amants de la nostra dansa i de la seva música uns mots d'homenatge.

LA DANCA MÉS BELLA

La sardana és la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan; no és la dansa innoble i luxuriosa és la dansa amiga, on tothom hi té cabuda; no importa que la rotllana sigui gran, que sembli massa gran, tots hi caben en aquest ull gegant, doncs com més gran és, més dona a comprendre el símbol de germanor, que aquesta dansa representa per aquest gran poble que és CATALUNYA.

Ensom que la sardana és senyera de germanor, també ho és d'INTERNACIONALITAT com es demostra en què dintre l'anella no's rebutja l'entrada a ningú, sigui quina sigui la seva parla ó la seva manera de vestir.

Unes vegades, la seva melodia és tendre, dolça, manyagoia, com una mare quan bressola el seu infantó, com quan dos enamorats, es diuen amoretos i es fan eterns juraments; altres, esborrojada com en una nit de "verbona"; altres alegre, saltirona, que fa les delícies de la juvenalla, petits i grans. Als petits, perquè en la seva inconsciència, aquest ritme s'ols encomana; al jovent, amb l'afany que té sempre de saltar i ballar no hi há cap ritme més apropiat que la sardana i finalment pels grans perquè, repuntant bonament en la mesura de les seves forces, recorden perquè no! amb enyorança, aquells dies felïços de la seva joventut, que tot eren alegries cançons i rialles.

En resum que la sardana és la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan.-

F. Viñas.-

LA DANÇA

MES
BELLA

Abans que vinguessin les Germanes Vetlladores de malalts, a la nostra Vila ja disposàvem d'aquest servei gràcies a u una dona extraordinària que visqué temps passats: la PEPA DE L'HOSPITAL.

Era una bona dona, una santa dona com no s'en veuen gaires: reposada...calmosa...però que sempre tenia temps per a fer la feina.

Vivia, amb el seu marit i filla, en una casa petitona a un extrem de la vila. Baixeta, grassona, de dia sempre trisquejava per la casa cuidant de la seva família i de quatre caps d'aviram que tenia per aprofitar les deixalles del menjar i fer alguna pessetona, i de nit anava a vetllar algun malalt (quan n'hi havia) de les cases necessitades o a reposar quan s'esqueia que no n'hi havia cap.

— Pepa! El pare m'ha dit que us preguntés si aquesta nit podrieu venir a vetllar la mare que es troba malament....

— Diga-li que ja vindré.

I al cap-tard, a les primeres hores del vespre, la Pepa arribava a la casa, disposada a complir la seva tasca. Quan ella entrava, tota la casa semblava respirar més assossegada, confiant amb la seva paciència i amb la seva destresa.

— Vosaltres dormiu tranquils i si hi hagués quelcom de nou ja us despertaré, els deia.

I quan ja tothom reposava, s'assèia en una cadira al capçal del llit tot vigilant el panteix del malalt o malalta.. i quan ho creïa necessari fèia la tassa d'aigua medicinal que, amb una paciència benedictina, anava posant, culleradeta a culleradeta, en els llavis fèrosencs de l'allitat.

Perquè la PEPA les coneixia totes les herbes medicinals i les seves virtuts. Prou que li havia vagat de comprobar-les amb els seus anys llargs d'experiència!!! Moltes vegades, aquells remeis casolans també fèien el seu efecte favorable en el desenvolupament de la malaltia.

I si el malalt passava una nit relativament tranquil·la, ella seguia sentada al capçal del llit murmurant alguna pregarària a Déu i als Sants del Cel...menys

...quan anava molt i molt cansada que llavors també hi fèia petar alguna becaina.....

I quan el dia estenia les seves llumors arreu, sense pressa i sense remor, despertava els grans de la casa, els posava

al corrent de com havia anat la nit....apuntant fins algun consell,i amb un "bon dia si Déu vol"i fins al vespre si no dieu res més,se n'anava cap a la seva llar a començar les tasques del nou dia.

A V U I

Central!:Vol posar-me amb el 123 per favor....

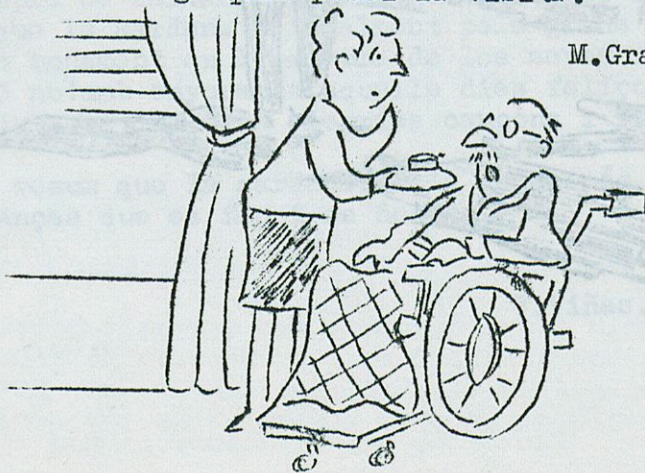
¿Centre d'assistència social..? Aquí X.X.¿Tindríeu la bondat d'enviar-me una infermera per a tendre a la meva mare que està,allitada...?Gràcies.L'esperarem.

A l'hora convinguda,tusta la porta una senyoreta vestida impecablement amb el seu uniforme i portant a la mà el seu estoig-botiquí sanitari.

Acompanyada a la cambra de la malalta i posada al corrent del que ha manat el metge,els familiars es retiren a reposar confiant en la destresa d'aquella senyoreta que quan serà hora posarà el termòmetre a la malalta i prendrà nota de la febra....al moment assenyalat posarà l'injecció dictaminada per el doctor...i realitzarà totes les observacions assenyalades en el dictamen facultatiu,que aquesta és la veritable tasca que deu realitzar una bona infermera. I en els moments que li quedin de lleure,fins a acabar la seva missió,o llegeix llibres professionals per a ampliar els seus coneixements o es dedica a fer alguna labor femení:alguna randa de ganxet...algun jersei de llana...per tal d'omplir les hores que li queden de servei.

I l'endemà al matí,abans de marxar,assabentarà als familiars de com ha passat la nit el malalt a fi que puguin informar al metge quan passi la visita.-

M.Gratacós.

tre alcalde, quan vaig veurer les vostres mans tan segures al dirigir l'orquestra i tan tremoloses al sostenir la medalla rebuda, quant vàreu parlar d'aquelles anys enrera, quant vàreu evocar a persones dissortadament ja desaparegudes, quan amb la veu trencada i els ulls lluitant per no deixar escapar unes llàgrimes que foren més fortes que les vostres parpelles vàreu fer continuar al tan conegut, apreciat i voterà també company Marti, vaig donar-me comte de que no solament sou un músic que veniu a complir un contracte de rutina, sinó un personatge profundament humà i que teniu arròlls a Besalú.

I aquest aspecte humà de la vostra persona i aquestes arrels en aquest meu poble vaig acabar de refermar-les en l'entrevista que us va fer l'amic Varela (de la que també m' en congratulo haber-ne estat testimoni d'excepció) al veure que gaurdeu records de moments bons i menys bons, d'anècdotes pintoresques i de tantes persones.

La vostra veu reposada explicant el que apareix en una de les pàgines d'aquesta revista, la vostra manera tan senzilla d'exposar els fets, la vostra mirada penetrant de vegades i dolça d'altres i fins i tot els vostres silencis, no ho oblidaré.

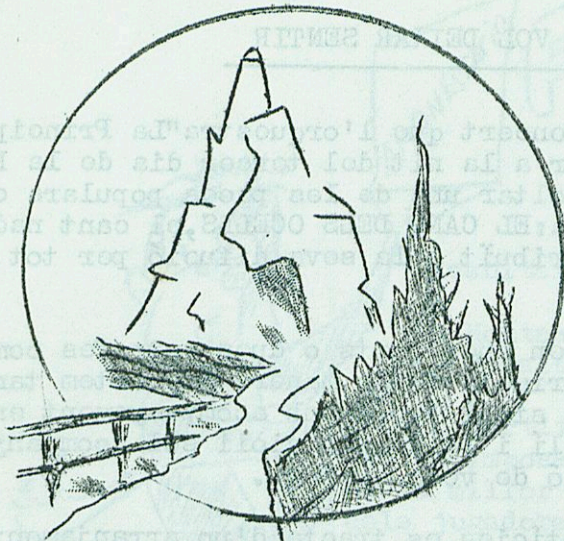
I no és per dir quelcom, Saló, quan repeteixo que vos i la vostra orquestra al fer, amb les vostres actuacions cantar, ballar, saltar, emocionar i aplaudir a tres generacions heu escrit pàgines imborrables de l'Història de Besalú, ja que el llibre de l'història d'un poble no s'escriu només amb fets diplomàtics, campanyes guerrereres o enlairant majestuosos monestirs.

Vull despedir-me amb una barreja de frases del Senyor Juanola i vostres:

"La llei de la vida, dissortadament, no perdona; pero tan de bó que les mateixes persones d'ara poguem celebrar les noces d'or d'actuacions ininterrompudes de l'orquestra La Principal de la Bisbal a Besalú".

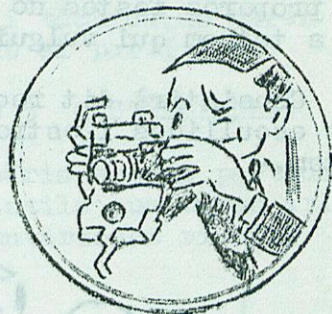
Són els desitjos sincers de qui us saluda ben afectuosament.

Josep Mª Bassols i Balés.

SOPAR DE GERMANOR I REPARTIMENT DE PREMIS

II CONCURS FOTOGRAFIC

El passat dissabte a cal Parent es féu el SOPAR DE GERMANOR del nostre Centre Excursionista amb assistència de nombrosos socis. A l'acte es féu el repartiment de premis d'aquest concurs Fotogràfic-Cultural.

Felicitem als concursants i d'una manera especial als guanyadors.--

LA CORAL TAMBE ES VOL DEIXAR SENTIR.

Qui va assistir al concert que l'orquestra "La Principal de la Bisbal" va oferir a la nit del tercer dia de la Festa Major, va poder escoltar una de les peces populars catalanes per excelència: EL CANT DELS OCELLS, el cant nadalenç que tant ha contribuït a la seva difusió per tot el món en Pau Casals.

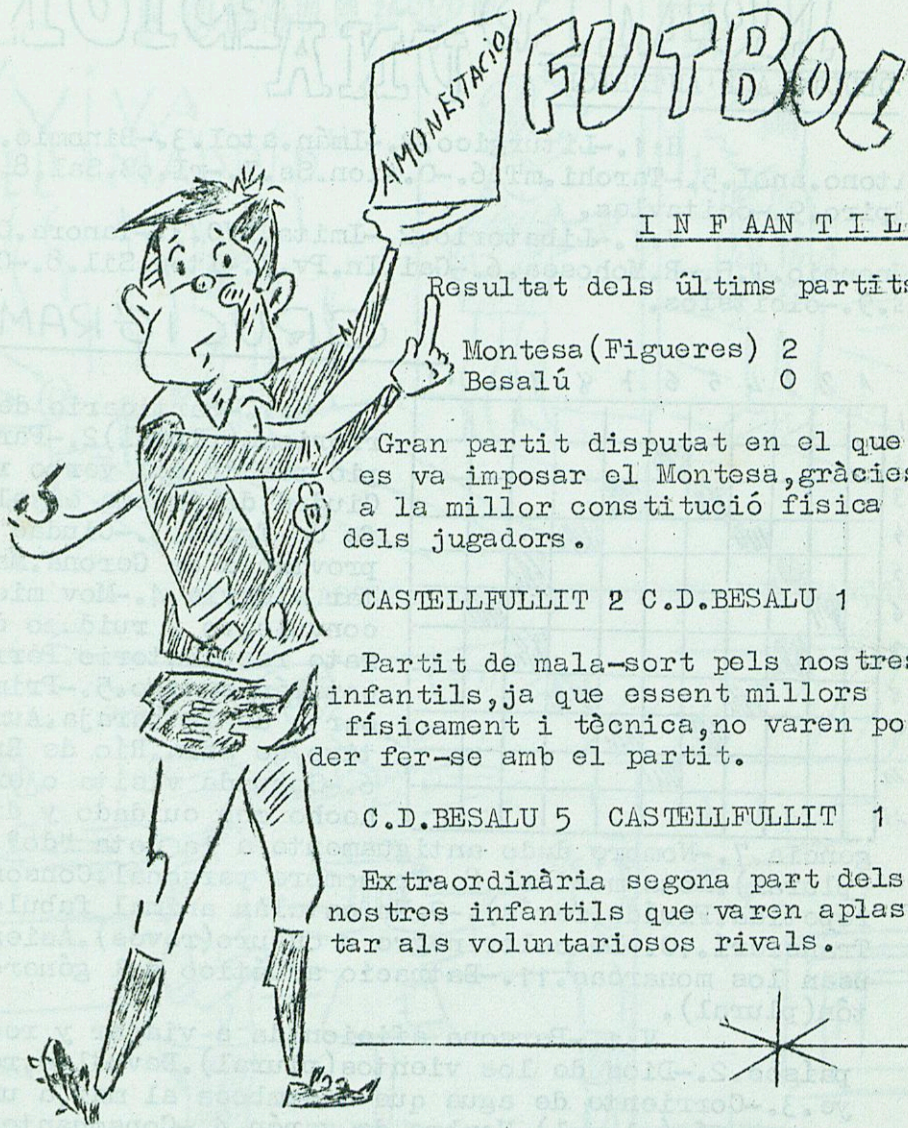
Varen tocar-la en dues parts o dues estrofes com diríem nosaltres: la primera de la manera que estem tan acostumats a sentir, o sigui "xelo" amb acompanyament en algunes notes del violí i la segona violí sol acompanyat durant tota la duració de veus humanes.

Segons tenim notícies, es tracta d'un arranjament fet per Ricard Viladesau. És tan melodiosa la peça i tan senzill i fi l'arranjament a quatre veus que ens va faltar temps per a demanar al director de l'orquestra una còpia del mateix i ja l'estem assajant i preparant per a les properes festes de Nadal, en que donarem un recital per a tothom qui vulgui escoltar-lo.

Consistirà dit recital en un recull de peces nadalenques escullides i estreno de totes les cançons noves que portem.--

LA CORAL.--

FUTBOL

I N F A A N T I L

Resultat dels últims partits:

Montesa (Figueres) 2
Besalú 0

Gran partit disputat en el que es va imposar el Montesa, gràcies a la millor constitució física dels jugadors.

CASTELLFULLIT 2 C.D.BESALU 1

Partit de mala-sort pels nostres infantils, ja que essent millors físicament i tècnica, no varen poder fer-se amb el partit.

C.D.BESALU 5 CASTELLFULLIT 1

Extraordinària segona part dels nostres infantils que varen aplastar als voluntariosos rivals.

El proper diumenge 31 d'Octubre comença el campionat d'Espanya d'infantils, esperem de l'afició l'ajut necessari per a quedar campions de grup, tal com han fet durant els dos anys anteriors.-

AFIÇIONAT.-

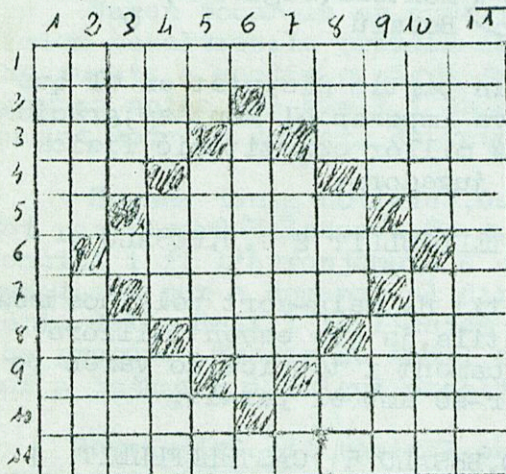
NOMES UNA ESTIONA

OLUCIO A L'ANTERIOR

H: 1.-Litúrgico. 2.-Imán. a to I. 3.-Binomio. C. 4.-
Atono. an. I. 5.-Tarchi. mT. 6.-O. Aion. Ss. 7.-rI. oS. Sal. 8.-Ivo.
Epiro. 9.-ocitavles.

V: 1.-Libatorio. 2.-Imita. IVC. 3.-Tanora. Of. 4.-
Unoncio. T. 5.-R. Mohosea. 6.-Gai. In. Pv. 7.-I ton. Sil. 8.-Co. omsar
E. 9.-oicitslos.

CRUCIGRAMA

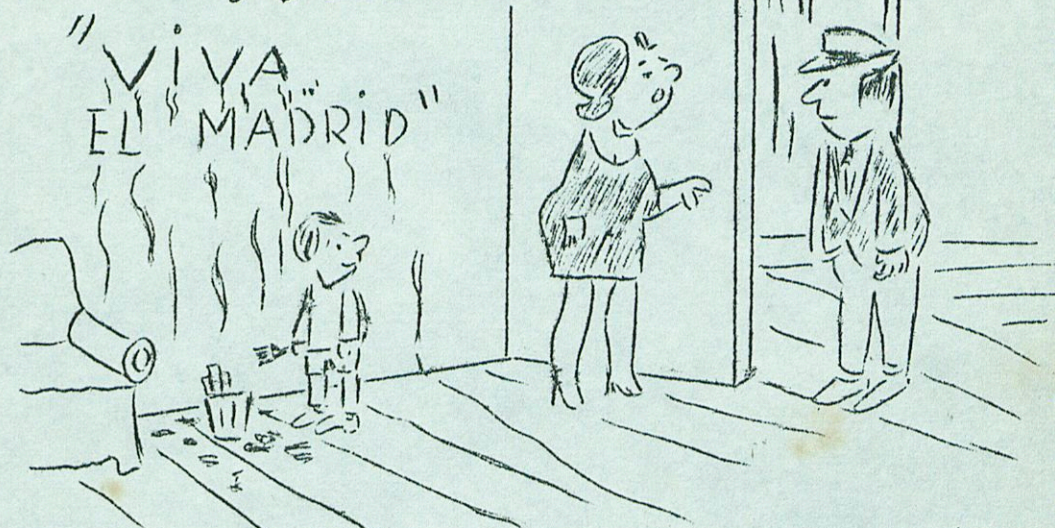

H: 1.-Partidario del terrorismo (plural) 2.-Participio pasado del verbo roor. Ciudad de Grecia en el Golfo de Egina. 3.-Ciudad de la provincia de Gerona. Manifestar alegría. 4.-Movimiento convulsivo y ruidoso del aparato respiratorio. Perro. En catalán entero. 5.-Primera carta de la baraja. Aumentativo de sala. Río de Rusia. 6.-Segunda visita o exámen hecho con cuidado y dili-

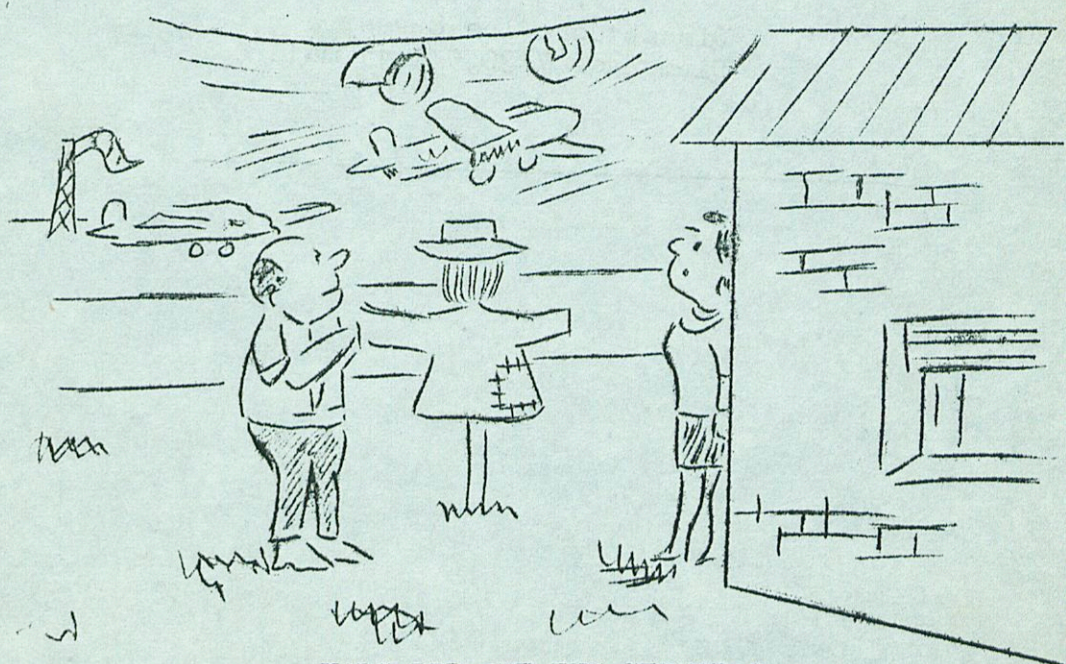
gencia. 7.-Nombre dado antiguamente a la nota "do". Cola (plural). Nota musical. 8.-Pronombre personal. Consonante repetida. Fluído (revés). -9. En catalán animal fabuloso. Transferí. 10.-De color negro u oscuro (revés). Asiento que usan los monarcas. 11.-Batracio acuático del género tritón (plural).

V: 1.-Persona aficionada a viajar y recorrer países. 2.-Dios de los vientos (plural). Devuelve, restituye. 3.-Corriente de agua que desemboca al mar, a un lago o a un río (plural). Nombre de varón. 4.-Consonantes. En catalán nada (revés). En catalán porción de una línea curva (revés). 5.-Vocal repetida. Levantar y mover la tierra con la azada. Consonantes. 6. Diámetro interior de muchos objetos huecos. 7. En catalán pino (revés). Raído, sin pelo (revés) Consonantes. 8. Título inglés. Consonantes. Consonantes. 9. En catalán disparo de un arma de fuego u otra que lance un proyectil. Síncopa de Señor. 10. Todas las vocales correlativas. Caminar (revés) 11. Adivinación que se hace por suertes supersticiosas (plural)

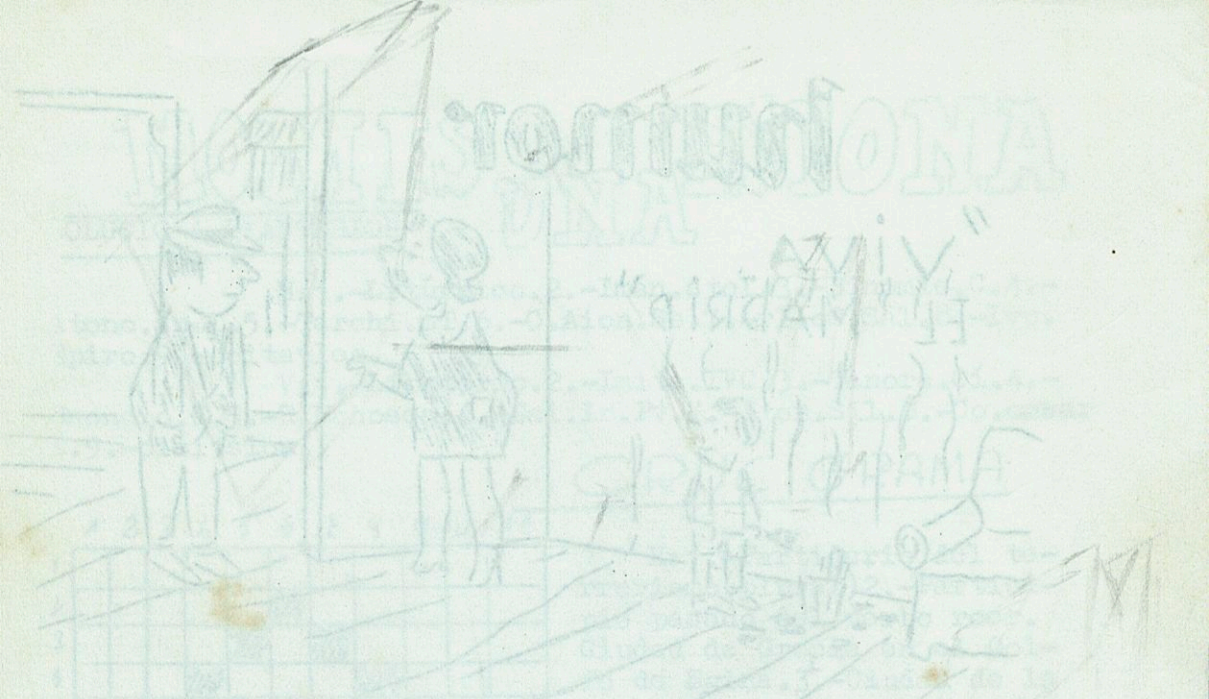
humor

NO EL CASTIGARAS PERQUE SIGUIS DEL BARÇA...

¿VOLS DIR QUE ENS SERVIRA?

HORARIS DE MISSES

Dissabtes, a les 8 vespre
Diumenges, 7'30,9 i 11 mati

